
Interferonbehandling ved multippel sklerose

ARTIKKEL

JENSEN D

Sammendrag

Betainterferon brukt mot den relapserende remitterende form av multippel sklerose er en ny, men allerede etablert terapi. Preparatet virker immunregulerende, og den positive effekt skyldes trolig hemming av leukocyttproliferasjon og antigenutvikling samt økning av interleukinaktivitet, men uten endring av interferon-g.

Det er i dag registrert ett preparat av typen interferon-b1b og to av typen interferon-b1a, alle tre må administreres parenteralt. De synes likeverdige med hensyn til reduksjon av relapsfrekvens (ca. 30%), men har noeforskjellig påvirkningsevne på sykdomsutviklingen. Det kan synes som den gunstigste effekt oppnås hos pasienter som ikke er blitt altfor invalidisert. Grunnet forskjell i molekylstruktur og administrasjonsform er det også forskjeller i bivirkningsprofil. Nøytraliserende antistoffer dannes ofte i løpet av behandlingen, og betydningen av dette er ennå ikke avklart. Resultater fra internasjonale studier som danner grunnlaget for behandlingen refereres.

De første resultatene av studier over denne form for terapi også ved sekundær progredierende multippel sklerose er nå tilgjengelige. Det forventes at indikasjonen for betainterferonbehandling ved multippel sklerose vil bli utvidet iløpet av relativt kort tid.

Publisert: 10. september 1999. Tidsskr Nor Legeforen.

© Tidsskrift for Den norske legeforening 2026. Lastet ned fra tidsskriftet.no 29. mars 2026.